

Sygn. akt: I Ns 1042/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki

Protokolant: protokolant sądowy Joanna Pile-Syposz

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2015 r. na rozprawie w N.

sprawy z wniosku M. G.

z udziałem R. G. (1)

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1. dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni M. G. i uczestnika R. G. (1) zgromadzonego w trakcie trwania wspólności ustawowej zniesionej wyrokiem rozwodowym Sądu Okręgowego w Opolu wydanym w sprawie I RC 1285/06 dnia 26 października 2007 r., w ten sposób, że wchodzącą w skład tego majątku nieruchomości położoną w P., ul. (...), gmina P., powiat N., województwo (...), działka nr (...) mapa 1 stanowiącą tereny mieszkaniowe o powierzchni 0,0495 ha dla której w Sądzie Rejonowym w Nysie prowadzona jest księga wieczysta Kw (...) przyznać na wyłączną własność uczestnika R. G. (1),
2. zasądzić od uczestnika R. G. (1) na rzecz wnioskodawczyni M. G. tytułem spłaty jej udziału w majątku wspólnym kwotę 126.200,00 zł (sto dwadzieścia sześć tysięcy dwieście złotych) płatną w dwóch ratach po 63.100,00 zł (sześćdziesiąt trzy tysiące sto złotych) każda, z tego pierwsza rata płatna do 30 czerwca 2015 r. a druga do 31 grudnia 2015 r. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z nich,
3. wartość majątku wspólnego stron ustalić na kwotę 252.400,00 zł (dwieście pięćdziesiąt dwa tysiące i czterysta złotych),
4. zasądzić od wnioskodawczyni M. G. na rzecz uczestnika R. G. (1) kwotę 660 zł (sześćset sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu części wydatków na majątek wspólny poniesionych przez uczestnika R. G. (1) po ustaniu wspólności ustawowej,
5. nakazać ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w N. od wnioskodawczyni M. G. kwotę 280,13 zł (dwieście osiemdziesiąt złotych trzynaście groszy), a od uczestnika R. G. (1) kwotę 280 zł (dwieście osiemdziesiąt złotych) tytułem części kosztów wynagrodzenia biegłego,
6. zwrócić uczestnikowi R. G. (1) kwotę 246,20 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych i dwadzieścia groszy) jako niewykorzystaną zaliczkę na koszt opinii biegłego,
7. oddalić wniosek wnioskodawczyni M. G. o zasądzenie kosztów postępowania od uczestnika R. G. (1).

UZASADNIENIE

W. G. we wniosku złożonym do Sądu Rejonowego w Opolu w dniu 25 czerwca 2013 roku wniosła o ustalenie, że w skład majątku dorobkowego wnioskodawczyni oraz uczestnika R. G. (1) wchodzi nieruchomości stanowiąca działkę nr (...) o obszarze 0,0495 ha wraz z budynkiem mieszkalnym składającym się z trzech pokoi, kuchni, łazienki, przedpokoju, piwnicy, 2 garaży i strychu położona w P. przy ulicy (...) zapisana w księdze wieczystej KW nr (...) o wartości 200.000 zł. Wnioskodawczyni wniosła o dokonanie podziału majątku dorobkowego stron przez przyznanie na wyłączną własność uczestnika opisanej wyżej nieruchomości i zasądzenie na rzecz wnioskodawczyni od uczestnika postępowania spłaty w wysokości 100.000 złotych. Domagała się również zasądzenia od uczestnika postępowania na swoją rzecz kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wniosku wskazała że prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 26 października 2007 roku sygn. akt I RC 1285/06 rozwiązane zostało przez rozwód małżeństwo wnioskodawczyni z uczestnikiem postępowania. Dalej wnioskodawczyni podała, że majątek wspólny stron z tytułu ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej stanowi wyłącznie nieruchomości opisana w petitum wniosku. Wnioskodawczyni podała, że wartość nieruchomości została podana wg jej stanu na dzień uprawomocnienia się wyroku orzekającego rozwód, a cen na datę sporządzenia wniosku.

W odpowiedzi na wniosek złożonej dnia 30 lipca 2013 roku (k. 11-12) uczestnik R. G. (1) w pierwszej kolejności podniósł brak właściwości do rozpoznania niniejszej sprawy Sądu Rejonowego w Opolu z uwagi na treść art. 566 k.p.c. Dalej wskazał, że objęta wnioskiem nieruchomości położona jest w P., to jest na obszarze właściwości Sądu Rejonowego w Nysie, a w związku z powyższym uczestnik wniosł o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Nysie. Uczestnik wniosł o przyznanie jemu na wyłączną własność przedmiotowej nieruchomości z obowiązkiem spłaty na rzecz wnioskodawczyni w równowartości odpowiadającej jednej drugiej udziału to jest kwoty 55.000 zł, płatnej w dwóch ratach: pierwsza w kwocie 27.500 zł płatna do 30 grudnia 2013 roku, a druga rata w kwocie 27.500 zł płatna do 30 grudnia 2014 roku. Uczestnik przyznał że w skład majątku wspólnego stron chodzi opisana we wniosku nieruchomości, z zastrzeżeniem, że składa się ona z jednego garażu, a jej wartość wynosi 110.000 zł. Wniósł również o nieobciążanie go kosztami postępowania.

W uzasadnieniu odpowiedzi na wniosek uczestnik wskazał, że wyrokiem z 26 października 2007 roku rozwiązano jego małżeństwo z wnioskodawczynią z ustaleniem wyłącznej winy wnioskodawczyni za rozkład pożycia małżeńskiego. Podniósł, że w skład majątku dorobkowego wchodzi jedynie objęta wnioskiem nieruchomości której wartość wycenił na 110.000 zł, biorąc pod uwagę jej stan z daty ustania wspólności ustawowej, a ceny z daty orzekania. Nadto uczestnik podniósł także, że w latach 2010 - 2011 przeprowadził generalny remont tej nieruchomości polegający na: kompleksowej wymianie dachu wraz z blacharką, więźbą, krokwiami, odmalowaniu elewacji, ociepleniu budynku, wymianie stolarki okiennej, montażu instalacji CO, wymianie podłóg wraz z instalacją ogrzewania podłogowego w przedpokoju, wymianie drzwi pokojowych, ułożeniu kafli klinkierowych pod piwnicą, ułożeniu paneli podłogowych, likwidacji szamba i przyłączeniu do miejskiej sieci kanalizacyjnej. Uczestnik podniósł że powyższe prace wykonał wyłącznie na własny koszt już po rozwodzie. Wskazał że wnioskodawczyni nie partycypowała w kosztach remontów. Koszt przeprowadzonych prac remontowych określił na kwotę 50.000 zł. Uczestnik domagał się rozliczenia poniesionych przez niego nakładów.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Opolu stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Nysie.

W piśmie procesowym z dnia 16 lipca 2014 r. (k. 108) wnioskodawczyni zmodyfikowała żądanie wniosku, w ten sposób, że domagała się przyznania opisanej we wniosku nieruchomości na rzecz uczestnika i zasądzenie od niego na rzecz wnioskodawczyni spłaty w wysokości 126.200 zł.

Na rozprawie w dniu 13 marca 2015 r. (k. 163) wnioskodawczyni domagała się przyznania opisanej we wniosku nieruchomości na rzecz uczestnika za jednorazową spłatą w wysokości 126.500 zł argumentując to tym, że sprawa toczy się już dwa lata.

Na rozprawie w dniu 13 marca 2015 r. (k. 163) uczestnik postępowania wniósł o rozłożenie spłaty na rzecz wnioskodawczyni na dwie raty: pierwszą w kwocie 60.000 zł płatną do 31.12.2015 r., a druga płatną w kwocie 30.000 zł do 31.12.2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni M. G. oraz uczestnik postępowania R. G. (1) zawarli związek małżeński w dniu 10 lipca 1981 roku w P. (nr aktu małżeństwa (...)). Wspólność małżeńska między stronami została zniesiona na mocy wyroku rozwodowego Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 26 października 2007 roku sygn. akt I RC 1285/06. Wyrok ten uprawomocnił się dnia 20 marca 2008 r.

(dowód: fakt bezsporny, wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 26 października 2007 roku sygn. akt I RC 1285/06 k. 40, przesłuchanie wnioskodawczyni M. G. k. 80-81, przesłuchanie uczestnika R. G. (1) k. 81-82)

W czasie trwania małżeństwa strony obowiązywał ustrój wspólności ustawowej i w tym okresie strony zgromadziły jeden składnik majątku wspólnego to jest nieruchomości położoną w P., ulica (...), gmina P., powiat N., województwo (...), działka nr (...), mapa 1, o obszarze 0,0495 ha stanowiącą tereny mieszkaniowe, zapisaną w księdze wieczystej KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Nysie. Na nieruchomości tej strony w trakcie trwania wspólności ustawowej wybudowały budynek mieszkalny, jednorodzinny, jednokondygnacyjny (wysoki parter), w całości podpiwniczony, z wbudowanym garażem, składający się z trzech pokoi, kuchni, łazienki z wc, korytarza i wiatrolapu oraz nieużytkowego poddasza. Uczestnik R. G. (1) po ustaniu wspólności ustawowej przeprowadził w tym budynku mieszkalnym remonty: wyremontował dach, zamienił całą stolarkę okienną oprócz okien na strychu, dokończył ocieplenie domu, wymienił podłogę w przedpokoju i położył tam kamień marmurowy, wymienił drzwi wewnętrzne tj. 4 – 5 drzwi, położył panele w salonie i w pokoju syna B., dokonał przyłączenia do kanalizacji. Za remont dachu zapłacił 25.000 zł, za wymianę okien 7.000 – 8.000 zł, za przyłączenie do kanalizacji deszczowej 1.000 zł.

Nieruchomość objęta KW nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Nysie według stanu na dzień 20 marca 2008 r., a cen obecnych jest warta 252.400 zł

(dowód: odpis księgi wieczystej Kw nr (...) k. 5-6, faktury VAT za zakup materiałów i usług budowlanych k. 44-67, opinie biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości R. G. (2) k. 87-101, 151-152, przesłuchanie wnioskodawczyni M. G. k. 80-81, przesłuchanie uczestnika R. G. (1) k. 81-82)

Po ustaniu wspólności ustawowej między stronami tj. po 20 marca 2008 r. uczestnik R. G. (1) opłacał podatek od nieruchomości za wspólną nieruchomość objętą KW nr (...). I tak: za 2008 r. opłacił ten podatek w wysokości 174 zł, za 2009 r. opłacił ten podatek w wysokości 174 zł, za 2010 r. opłacił ten podatek w wysokości 239 zł, za 2011 r. opłacił ten podatek w wysokości 239 zł, za 2012 r. opłacił ten podatek w wysokości 247 zł, za 2013 r. opłacił ten podatek w wysokości 247 zł. Łącznie opłacony przez niego podatek od nieruchomości wyniósł 1.320 zł.

(dowód: decyzje w sprawie wymiaru podatku od nieruchomości k. 161-163, przesłuchanie wnioskodawczyni M. G. k. 80-81, przesłuchanie uczestnika R. G. (1) k. 81-82)

W budynku na nieruchomości objętej KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Nysie od grudnia 2008 r. zamieszkuje wyłącznie uczestnik. Wnioskodawczyni wtedy wyprowadziła się z tego budynku.

(dowód: przesłuchanie wnioskodawczyni M. G. k. 80-81, przesłuchanie uczestnika R. G. (1) k. 81-82)

W tym stanie faktycznym, Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestnik domagali się dokonania podziału majątku wspólnego zgromadzonego w trakcie trwania wspólności ustawowej rozwiązanej wyrokiem rozwodowym Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 26 października 2007 roku sygn. akt I RC 1285/06.

Zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o. z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków.

Przepis art. 31 § 2 k.r.o. stanowi zaś, że do majątku wspólnego należą w szczególności: pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków, dochody z majątku wspólnego, jak również z majątku osobistego każdego z małżonków, środki zgromadzone na rachunku otwartego lub pracowniczego funduszu emerytalnego każdego z małżonków.

W rozpatrywanej sprawie faktem bezspornym jest, iż w czasie trwania małżeństwa wnioskodawczyni M. G. i uczestnika postępowania R. G. (1) obowiązywała ich wspólność ustawowa. Wspólność ta ustała z dniem uprawomocnienia się wyroku SO w Opolu wydanego w sprawie I RC 1285/06 tj. dnia 20 marca 2008 r.

Zgodnie z art. 684 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c. Sąd ustalił skład majątku wspólnego stron i stwierdził, że stanowi go jedynie nieruchomość położona w P., ulica (...), gmina P., powiat N., województwo (...), działka nr (...), mapa 1, o obszarze 0,0495 ha stanowiąca tereny mieszkaniowe, zapisana w księdze wieczystej KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Nysie.

Co do tego przedmiotu zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestnik w swoich zeznaniach zgodnie podali, że stanowi ona składnik majątku wspólnego. Na to, że nieruchomość ta stanowi składnik majątku wspólnego wskazuje także odpis z księgi wieczystej.

Wartość tej nieruchomości Sąd ustalił na podstawie pisemnej opinii biegłego sądowego do szacowania nieruchomości R. G. (2) z dnia 23 czerwca 2014 r. (k. 87-101) uzupełnionej opinią pisemną złożoną w dniu 15 stycznia 2015 r. (k. 151-152). Opinia ta jest sporządzona rzetelnie i fachowo. Biegły ustalił wartość nieruchomości stron według jej stanu na datę ustania wspólności ustawowej tj. 20 marca 2008 r., a cen obecnych. W opinii uzupełniającej odniósł się do zarzutów podniesionych przez uczestnika w piśmie procesowym z dnia 18.07.2014r. (k. 110-111). Sąd nie znalazł podstaw do odrzucenia tej opinii, nie udało się też skutecznie zakwestionować tej opinii żadnej ze stron. Dlatego też ustalenia biegłego (...) co wartości nieruchomości Sąd przyjął jako własne.

Zgodnie z art. 43 § 1 k.r.o. oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Przepis art. 43 § 2 k.r.o. stanowi jednak, że z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Spadkobiercy małżonka mogą wystąpić z takim żądaniem tylko w wypadku, gdy spadkodawca wytoczył powództwo o unieważnienie małżeństwa albo o rozwód lub wystąpił o orzeczenie separacji. Zgodnie zaś z art. 43 § 3 k.r.o. przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym.

Sąd przyjął odnośnie kwestii wielkości udziałów małżonków w majątku wspólnym, iż oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym zgodnie z regułą z art. 43 § 1 k.r.o., albowiem żadna ze stron w tym postępowaniu nie podnosiła, że udziały te nie są równe.

W postępowaniu o podział majątku wspólnego Sąd rozstrzyga także o wzajemnych roszczeniach małżonków z tytułu posiadania poszczególnych składników majątku wspólnego, poczynionych na te składniki majątkowe nakładów i spleconych długów w czasie od chwili ustania wspólności do chwili podziału majątku. Zgodnie z art. 45 k.r.o. każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Zwrotu dokonuje się przy podziale majątku wspólnego, jednakże sąd może nakazać wcześniejszy

zwrot, jeżeli wymaga tego dobro rodziny. Przepisy powyższe stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy dług jednego z małżonków został zaspokojony z majątku wspólnego.

W niniejszej sprawie uczestnik zgłosił jako wydatki z jego majątku osobistego na majątek wspólny po ustaniu wspólności wydatki na opłatę podatku od nieruchomości objętej Kw nr (...). Łącznie opłacony przez uczestnika podatek od nieruchomości za okres od 2008 r. do 2013 r. wyniósł 1.320 zł. Wnioskodawczyni winna mu zwrócić połowę tej kwoty jako wydatek z jego majątku osobistego na majątek wspólny

Skład majątku wspólnego ustalono według stanu na datę ustania wspólności ustawowej między stronami tj. 20 marca 2008 r. Jak stwierdził bowiem Sąd Najwyższy w postanowieniu z 1989.10.20 (III CRN 327/89, LEX nr 79956) dla ustalenia składu majątku wspólnego podlegającego podziałowi istotna jest chwila ustania wspólności majątkowej między małżonkami. Jeśli wspólność ta ustała na skutek zniesienia jej wyrokiem sądu, to chwilą ustania wspólności jest dzień oznaczony w wyroku (art. 52 § 2 k.r.o.).

Zgodnie z art. 684 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c. Sąd ustalił wartość przedmiotu podziału majątku. W związku z powyższym jako wartość przedmiotu podziału majątku wspólnego stron przyjęto kwotę 252.400 zł. Jest to wartość nieruchomości objętej Kw nr (...). Wartość nieruchomości stanowiącej majątek wspólny stron ustalono na podstawie opinii biegłego sądowego R. G. (2). Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawidłowości tych opinii. Opinie opracowano w oparciu o obowiązujące przepisy prawne. Biegły prawidłowo ustalił wartość nieruchomości według ich stanu na dzień ustania wspólności ustawowej między stronami tj. 20 marca 2008 r. Wartość udziałów wnioskodawczyni i uczestnika w majątku wspólnym wyniosła po 126.200 zł (udziały w majątku wspólnym były równe).

Sąd dokonując podziału majątku wspólnego podzielił go zgodnie z propozycjami stron, przydzielając nieruchomość objętą Kw nr (...) uczestnikowi. Taki projekt podziału, zdaniem Sądu nie sprzeciwia się prawu, zasadom współżycia społecznego i interesowi osób uprawnionych. To uczestnik po ustaniu wspólności ustawowej pozostał na tej nieruchomości, dokonał na niej licznych prac remontowych i zamieszkuje tam do chwili obecnej. Wnioskodawczyni opuściła tę nieruchomość pod koniec 2008 r.

Wobec tego, że uczestnik otrzymał na wyłączną własność jedyny składnik majątku wspólnego, to wnioskodawczyni winna otrzymać spłatę swojego udziału w majątku wspólnym w wysokości 126.200 zł, stanowiącą 1/2 wartości majątku wspólnego stron.

Na podstawie art. 212 § 2 k.c. rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Zasadzając spłaty sąd oznacza termin i sposób ich uiszczenia (jednorazowo lub w określonych ratach), wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia; w razie rozłożenia spłat na raty, terminy ich uiszczenia nie mogą łącznie przekraczać lat dziesięciu (art. 212 § 3 k.c.).

Sąd rozłożył zapłatę spłaty na rzecz wnioskodawczyni na dwie równe raty po 63.100 zł, płatne w terminie do 30 czerwca 2015 r. i 31 grudnia 2015 r. biorąc pod uwagę znaczną wysokość tej spłaty. Sąd orzekł także, że w razie uchybienia terminowi zapłaty należą się odsetki. Zdaniem Sądu rozłożenie tej dopłaty na taką liczbę rat płatnych w ciągu 9 miesięcy uwzględnia interesy obu stron. Wnioskodawczyni domagała się spłaty jednorazowej, natomiast uczestnik domagał się rozłożenia spłaty na raty płatne do 31 grudnia 2016 r. Zdaniem Sądu rozłożenie spłaty na raty płatne do 31 grudnia 2016 r. spowodowałoby utratę jej realnej wartości dla wnioskodawczyni. Natomiast spłata jednorazowa nie uwzględniałaby sytuacji uczestnika, który zamieszkuje w przedmiotowej nieruchomości i dokonała na nią w ostatnich czasach licznych nakładów. Taka spłata byłaby nadmiernym obciążeniem dla uczestnika. Zdaniem Sądu uczestnik jest w stanie do 31 grudnia 2015 r. spłacić wnioskodawczynię zwłaszcza, że obecnie pracuje. Zakreślony czas na spłatę umożliwi uczestnikowi zebranie odpowiedniej sumy.

Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd oparł się na wskazanych wyżej przy opisie stanu faktycznego dowodach, w szczególności na dowodach z dokumentów oraz potwierdzających je zeznaniach stron. Do ustalenia stanu faktycznego posłużyły też opinie biegłego R. G. (2).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia

Orzeczenie o kosztach z punktu 7 postanowienia uzasadnia treść przepisu art. 520 § 1 k.p.c., stanowiącego, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania przy kosztach poniesionych przez strony art. 520 § 2 i 3 kpc.

Zwrot niewykorzystanej zaliczki uczestnikowi jest uzasadniony treścią art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.)

Sąd nakazał ściągnąć od stron po połowie koszty opinii biegłego w zakresie poniesionym przez Skarb Państwa na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 05.167.1398 ze zm.) w zw. z art. 520 § 1 k.p.c. Łącznie koszty opinii biegłych w sprawie poniesione przez Skarb Państwa wyniosły 560,13 zł, a więc strony winny je pokryć w kwotach po 1/2, bo w równym stopniu były zainteresowane wynikiem postępowania.

Jak stwierdził bowiem Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z 9 sierpnia 2012 r. (V CZ 30/12, LEX nr 1231642) w tzw. sprawach działowych, do jakich należą sprawy o podział majątku wspólnego, nie zachodzi sprzeczność interesów, niezależnie od tego jaki dana strona zgłasza wniosek co do sposobu podziału i jakie stanowisko zajmuje w sprawie. W takich postępowaniach strony są również w równym stopniu zainteresowane wynikiem postępowania, a ich interesy w zasadzie są wspólne, gdyż polegają na wyjściu ze stanu wspólności.